

Ik voel mij zo veilig bij jou...

(een volwassen love story...)

Eenakter

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK VOEL ME ZO VEILIG BIJ JOU... - EEN VOLWASSEN LOVE STORY...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Martin - 55 jaar. Een intelligente man. Zeer integer. Weet precies wat hij wil. Goed gevoel voor humor.

Johan - 50/60 jaar. Zijn vriend. Een goedaardige mopperkont.

Lea - 44 jaar. Een zelfbewuste vrouw, die weet wat er in het leven te koop is en daar ook naar weet te handelen. Houdt van het innerlijke van de man, de buitenkant interesseert haar geen donder.

Babette - 40 jaar. Haar vriendin. Een ijdel, egoïstisch typetje.

Dorien - 30/50 jaar. Café eigenaresse. Een warme vrouw.

Willem - 30/60 jaar. Café eigenaar.

DECOR:

U hoeft echt niet te schrikken, wanneer u leest dat er 2 zitkamers, een café en een lunchroom op toneel aanwezig zijn. Zelfs op een klein toneel is dit heel goed te verwezenlijken. Ik zal het even uitleggen. Er is maar één kamer! Deze ZITKAMER is in het midden van het toneel en bestaat alleen uit een klein 3-zitsbankje en een kleine clubfauteuil. Daartussen staat een kleine salontafel. Als de kamer van Lea is drapeert men een groot plaid over de bank en legt er enkele kussentjes in. Op de salontafel legt men een gehaakt kleedje, met daarop een schaal met kersenbonbons. Als de kamer overgaat in die van Dorien, vervangt men het kleedje en de bonbonschaal voor een asbak en een tafelaansteker. De plaid en de kussentjes gaan dan van toneel.

Het CAFÉ bestaat uit slechts één klein tafeltje, dat een klein stukje van de linkerwand wordt gezet. Links en rechts een stoel.

De LUNCHROOM bestaat uit één klein (camping)tafeltje, dat een klein stukje van de rechterwand wordt gezet. Daar legt men een tafelkleed overheen. Links en rechts een stoel. Verder hoeft er niets te zijn. Dus ruimte genoeg om te spelen. Heeft men echter meer ruimte, dan kan men hier en daar nog wat attributen neerzetten, (o.a. een tafeltje met een plant) Als Lea en Martin in 'PARIJS' zijn, gebruikt men alleen maar de voorkant van het toneel.

KLEDING:

Alle spelers dragen in de scènes verschillende kleding. Het omkleden moet af en toe snel gebeuren, maar hoeft niet al te veel tijd te kosten. Zo draagt Martin een overhemd met stropdas, maar als hij in het café zit heeft hij er een coltrui over aan. De broek blijft in alle scènes hetzelfde. De kleding wordt aan het begin van iedere scène beschreven.

LICHT:

Daar waar de acteurs spelen is alleen maar licht.

MUZIEK EN GELUID:

Alle muziek en geluiden worden aan het begin en het eind van iedere scène beschreven.

De eenakter speelt zich in de winter af.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA.

ZAALLICHT uit. Het nummer: Touching And Caring../ van Nina Simone (van de CD: SUGAR IN MY BOWL) langzaam op laten komen tot redelijk hard. De muziek 30 seconden door laten gaan. Dan pas licht op het tafeltje van het CAFÉ. Het nummer in een mooie overvloeier over laten gaan in café-geroezemoes. Niet storend!

CAFÉ WILLEM, 's Middags

Martin en Johan zitten aan het tafeltje. Voor hen twee lege koffiekoppen. Martin heeft een dunne coltrui aan met een wollen vest er overheen. Johan een schipperstrui met mouwloos jack. Willem heeft een overhemd aan met het boord open, een openstaand vest en een sloof om zijn middel.

Martin: 't Is koud buiten, hè.

Johan: (*chagrijnig*) Ja, dat weet ik nou zo langzamerhand wel. 't Is koud buiten.

Martin: Zeg, wat moet je hier doen, om een kop koffie te krijgen? 'n Móórd? (*draait zich om*) Willem!

Willem: (*slentert naderbij*) Nog koffie?

Johan: Nee, champagne, nou goed.

Willem: (*terwijl hij de kopjes oppakt*) Koffie dus. (*slentert af*)

Martin: Zeg... Krijg jij straks in januari nog een huurverhoging?

Johan: (*meteen obstinaat*) Dat is toch niet te geloven. Die huisjesmelker gaat straks 6 % meer vangen. Hoe ik dat op moet brengen?

Martin: Ach, dat zal toch wel meevallen.

Johan: Jij kletst makkelijk, jij. Jij hebt nog 'n appeltje voor de dorst. Ik heb alleen maar m'n WW uitkering.

Martin: Ach, ach, wat hebben we 't toch arm. (*grinnikt*)

Johan: Jij hoeft zeker geen huurverhoging te betalen.

Martin: Zeker wel.

Johan: Wat? Gaan ze voor die ouwe gribus waar jij in woont nou nóg meer vragen?

Martin: Alsof jij in 'n villa woont.

Johan: Ja, maar ik heb tenminste nog 'n tuin.

Martin: (*grinnikt*) 'n Plaatsje van twee bij twee meter.

Johan: Ik kan er zomers in ontbijten.

Martin: Maar dat is ook alles. En dan moet je 't nog voor tien uur doen anders is je zon weg. (*ze grinniken beiden*)

Martin: (*Willem komt met de kopjes op en zet ze voor hen neer*) Nog 'n lekkere koek erbij?

Johan: Ja, dat kan bruin niet trekken, hoor.

Martin: Ik trakteer. Heb je nog van die dikke speculaaskoeken, Willem?

Johan: Daar krijg ik het zuur van. Geef mij maar een gevulde koek. Maar wel verse ditmaal.

Willem: Hoor meneer. Heeft geen moer te makke, maar wel het hoogste woord, (*loopt weg. Brengt even later een speculaas en*

gevulde koek. Daarna weer af)

Johan: *(roept hem na)* Als-ie niet vers is krijg je 'm terug. Wat 'n stuk onfatsoen is dat zeg. Dat we hier nog steeds komen.

Martin: Jij maakt je veel te druk om kleine dingen. Straks blijf je er nog 'n keertje in.

Johan: Met mijn hart is niks aan de hand. *(slaat hard op zijn borst)*
Oersterk.

Martin: *(neemt een slokje en verbrand zijn mond)* Au! Da's heet zeg.
(zet zijn kop hard op de schotel)

Johan: *(grinnikend)* Eigen schuld, moet je m'n tuin maar niet beledigen.

Martin: Weet je wat wij moeten doen, Johan?... De handen in één slaan. Samen 'n verdieping gaan zoeken. Alles samen delen. Gas, licht, water. De hele klerezooi.

Johan: Waar ik nu woon betaal ik geen gas, licht en water.

Martin: *(verbaasd)* Betaal jij geen gas, licht en water?

Johan: Nee. Dat zit al in m'n huur.

Martin: O... Nou?... Wat denk je ervan?

Johan: ik...? Met jóu samen wonen?

Martin: Ja. Wij samen. Ik zit er al heel lang over te peinzen om met iemand samen een verdieping te huren. Alleen lukt me dat financieel nooit. Hoeveel betaal jij nou voor die poppenparterre?

Johan: 300 Euro. Maar dat is helemaal all in, hè.

Martin: Toch nog 'n boel geld. Samen kost 't natuurlijk 'n stuk minder.

Johan: Dat moet ik eerst nog zien.

Martin: Ik zit aan een drie kamerverdieping te denken... 'n Kamer om in te zitten en twee slaapkamers. Een voor jou en een voor mij.

Johan: En 'n keuken.

Martin: Ja, die zit er altijd bij.

Johan: Nee, die zit er níét altijd bij. 'n Kennis van me heeft eens 'n keer 'n verdieping gehuurd en toen moest hij in 'n klein zijkamertje zélf een keuken inbouwen. Dat heeft 'm klauwen met geld gekost... *(grinnikt)* Een jaar later ging alles tegen de vlakte. Was-ie mooi zijn geld kwijt. Hij kon wel janken.

Martin: Ja, stom. Je moet, als je huurt nóóit je eigen geld er instoppen.

Johan: En er moeten geen meubels instaan. Daar betaal je extra voor. Altijd je eigen spullen meebrengen.

Martin: Inderdaad. Nóóit 'n gemeubileerde verdieping huren. Altijd kaal, die zijn het goedkoopst.

Johan: Hoeveel elektrische apparaten heb jij?

Martin: Weinig. En die ik heb zijn kapot. Maar die tikken we bij Hans

op de kop. Die heeft ook nog wel een ijskast voor ons. (*grinnikt*) En misschien ook nog wel 'n gasfornuisje.

Johan: Als jij maar niet denkt, dat ik iedere dag voor je ga koken.

Martin: We verdelen de taken eerlijk.

Johan: (*achterdochtig*) Ja, ja... Dat zal wel. Ja, kijk nou maar niet zo onschuldig, mannetje. Ik ken je. Je bent liever lui dan moe.

Martin: Als het zover is zetten we alle taken op papier en dan gaan we kijken wie van ons het beste in wat is.

Johan: Nou, dan blijft er weinig voor jou over. Alles wat je ogen zien maken je handen kapot.

Martin: Ja, maar ik kan bijvoorbeeld weer goed dingen regelen. En zolang we voor heel weinig geld een heleboel goeie spullen op de kop kunnen tikken, dan zitten we...

Johan: (*verachtelijk blaaslachje*) Goeie spullen? Van Hans?

Martin: Ja, wil je dan alles nieuw gaan kopen?

Johan: Nou... als dat zou kunnen.

Martin: Dan moeten we eerst een prijs in de staatsloterij winnen.

Johan: Dacht je nou dat ik, als ik een prijs in de staatsloterij win... nog samen met jou zou ga wonen?

Martin: Voorlopig hebben we niet eens een lot... (*drinkt voorzichtig van zijn koffie*) Ja, de koffie is te drinken. Nou? Wat doen we? Wil ik alvast hier en daar gaan kijken?

Johan: Ga jij maar kijken, dat kan nooit kwaad. Als de huur niet te hoog is doen we 't.

Martin: (*grinnikt*) Zo mag ik 't horen.

Licht uit. Het 'geroezemoes' in een overvloeier over laten gaan in het nummer: 'Touching And Caring...' van Nina Simone. Martin en Johan af. Alle koffieattributen van toneel.

ZITKAMERLICHT aan.

Als Lea, Martin en Johan binnen komen de muziek langzaam naar uit draaien. Lea heeft een rok en een mooie trui aan. Martin overhemd, stropdas, en sportcolbert. Johan een coltrui en een soort visjack zonder mouwen.

ZITKAMER LEA. 's Middags

Lea: (*op*) Komt u verder, (*als Martin en Johan ook op zijn en de kamer doorkijken lacht ze zachtjes. Ze heeft het zichtbaar naar haar zin*)

Ja, hier ziet het er heel anders uit dan boven.

Martin: Ik moet zeggen dat u het hier heel smaakvol hebt ingericht.

Lea: (*zichtbaar gestreeld*) O, dank u. U drinkt toch zeker wel een kopje thee mee?

Martin: Als het niet teveel moeite is?

Lea: Helemaal niet. Maar gaat u toch zitten.

Martin: Dank u. (*gaat op de bank zitten*)

Johan: Graag, (*gaat in de club zitten*)

Lea: Dan zet ik even water op. En u kunt dan samen even rustig overleggen met elkaar, (*af*)

Johan: Ik vind 't wel veel hoor. 460 Euro. Dan krijgen we nog het gas, licht en water. En wat denk je dat die Hans vraagt voor die paar keuken automaten?

Martin: (*wacht even*) Ben je klaar?

Johan: Vind jij 460 dan niet teveel?

Martin: Voor wat we er voor krijgen niet, nee. Jij betaalt nu 300. Hier betaal je maar 230. Dat is, als ik het goed uitreken 70 minder.

Johan: Nee, dit is veel duurder. Jij schijnt maar steeds dat gas, licht en water te vergeten. En dan die 75 euro die ze voor die foeilelijke vloerbedekking en die paar rotgordijnen rekent.

Martin: Ja, wat wil je nou? Je hele leven in die piepkleine parterre met dat nog véél kleinere tuintje blijven wonen?

Johan: Jij praat makkelijk. Jij hebt die erfenis van je tante nog. Ik heb alleen maar m'n WW uitkering.

Martin: Ik wou dat ik één euro kreeg voor iedere keer dat jij me er aan herinnerde dat je alleen maar een WW uitkering hebt. Weet je wat?... Ik ben vandaag in 'n gulle bui... We delen die 460 euro. Jij 220 en ik 240. Dan betaal je 80 minder dan je nu doet, alleen komt er dan een klein schepje bovenop voor jouw beroemde... gas, licht en water. Maar... (*grinnikend*) dan wil ik wel de grootste slaapkamer.

Johan: (*aarzelt. Al zuchtende*) Goed dan. Maar dan betaal je de vloerbedekking en die gordijnen van je eigen slaapkamer zelf. Alleen aan de vloerbedekking van de zitkamer wil ik meebetalen.

Martin: Oké. Hand erop?

Johan: Oké. (*ze laten hun handen hard op elkaar klappen*)

Lea: (*op. Een kristallen schaal vol met koekjes in haar hand*) De thee is zo klaar. Neemt u alvast een koekje, (*houdt Martin de schaal voor*) Die heb ik vanochtend zelf gebakken.

Martin: O, die zien er overheerlijk uit. (*pakt er een*) Dank u.

Johan: Nou, ik, eh... neem er straks een. Bij de thee.

Lea: *(zet de schaal op tafel, pakt een koekje en gaat op de bank zitten)* En?... Nemen de heren mijn bovenverdieping? *(neemt een klein hapje)*

Martin: *(heeft een flinke hap genomen en slikt snel alles door)* Mijn vriend en ik hebben het 'r met elkaar over gehad en we...

Johan: Die 460 euro? Is dat, eh... uw uiterste prijs?

Lea: *(zacht kort lachje)* Ja heren... dat is mijn uiterste prijs. De keus is geheel aan u. Niemand dwingt u deze verdieping van mij te huren.

Martin: We nemen 'm.

Lea: Goed, dat is dan afgesproken. Wanneer wilt u erin?

Martin: Nou... We zouden er zo gauw mogelijk in willen, als u dat schikt. Laten we zeggen, per 1 januari.

Lea: *(zacht kort lachje)* O, maar u mag er al eerder in, hoor.

Johan: *(vol sarcasme)* Ja, dat begrijp ik.

Lea: Nee, ik hoef daar geen extra geld voor. U mag er al vanaf 15 december in als u dat wilt. En ik weet dat december een dure maand is. Zoals ik boven al zei, ik vind u beiden erg sympathiek... En daarom wil ik, dat u mij pas vanaf één januari betaalt.

Martin: O... Maar dat is bijzonder vriendelijk van u.

Johan: *(schaamt zich een beetje)* O... Ja... heel vriendelijk, ja.

Lea: *(zacht kort lachje)* Dat is dus afgesproken, *(fluitketelfluit)* Dan ga ik de thee even inschenken, *(af)*

Martin: Zo hé! Is die meid even makkelijk. Ik ga vanmiddag meteen mijn huur opzeggen.

Johan: Die van mij krijgt nog de helft van de vorige maand. Die gierigaard is volgens mij dolblij dat-ie me kwijt is.

Martin: En dan lopen we meteen even bij Hans langs.

Johan: Ja, ik weet 't niet met die Hans, hoor. Da's 'n eerste klas beunhaas. Service tot aan de deur bij hem.

Martin: Ja, wat wil je dan met die prijzen?

Johan: *(haalt heel diep adem)* Volgens mij lopen we 'n klein beetje te hard van stapel? We zijn hier net een kwartiertje geleden binnengekomen en nu beslissen we al.

Martin: En dat is heel verstandig van ons. Als we één dag wachten is die verdieping weg.

Johan: Heb jij d'r wel 'ns bij stil gestaan dat er iets met die verdieping aan de hand kan zijn.

Lea: *(is tijdens het eind van de zin opgekomen. Dienblad in haar handen. Waarop: Theepot, kopjes, suiker, melk en lepeltjes)* Nee hoor. Er is niets met mijn verdieping mis. Ik heb er alleen geen zin

in dagen achtereen kijkers over de vloer te krijgen. Vandaar dat ik de huurprijs niet al te hoog heb gemaakt, *(zet het blad op tafel, gaat op de rand van de bank zitten en schenkt de kopjes vol)* Ik hou nu eenmaal van mijn rust. Ik vertrouw er dan ook op dat u uw tv en stereo niet al te hard zet, want het zijn hier alleen maar houten vloeren. Heel gehorig allemaal, *(pakt het melkkannetje op)* Wil een van de heren soms een beetje melk in zijn thee? *(ze laten weten dat ze daar geen behoefte aan hebben. Zelf doet ze een wolkje in haar thee. Martin heeft intussen het kopje van Johan voor hem op tafel gezet. Lea knikt hem vriendelijk toe. Dan gaat ze met haar kopje achterover leunen)*

Martin: Mijn vriend maakte die opmerking omdat hij heel achterdochtig van aard is. *(pakt zijn kopje)*

Johan: *(terwijl hij zijn kopje pakt, brommend)* Je wordt vandaag aan de dag dan ook op elke hoek van de straat belazerd.

Martin: *(geamuseerd)* Nou, maar ik ben er van overtuigd dat mevrouw Van Overgauw niet op hoeken staat om mensen te bedonderen.

Lea: *(zachtjes lachend)* Ik zie me daar al staan, *(pakt de schaal en houdt hem Martin voor)*

Martin: O, maar ik lust er nog wel een.

Lea: Neemt u er gerust twee. *(als Martin er 2 heeft gepakt en een in z'n geheel in zijn mond heeft gestopt houdt ze Johan de schaal voor)*

Johan: Nou, ééntje dan. Ik ben eigenlijk niet zo'n snoeper, *(legt hem op zijn schoteltje en drinkt zijn thee)*

Martin: Ze zijn werkelijk heel lekker. Heeft u die écht zelf gebakken? *(Lea knikt met een stralend uiterlijk)* Nou, ik moet zeggen, ze zijn overheerlijk. Kom, eet je koekje nou eens op, dan kan je proeven dat ik niet overdrijf.

Johan: *(drinkt zijn kopje leeg en zet het het koekje nog op het schoteltje liggend, op tafel)* Kom, schiet op, Martin, we hebben nog een heleboel te doen. *(staat op)*

Lea: *(teleurgesteld)* Ach... gaat u al weg. Maar ik had u nog zo veel willen vragen.

Martin: *(drinkt zijn kopje leeg en staat ook op)* Ja, we moeten nog een heleboel regelen, *(stopt het laatste koekje in een keer in zijn mond)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto